

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Necessitate Et Modo Ministrandi Sacramenta Tempore pestis

Chapeauville, Jean

Mogvntiæ, 1612

37. Quibus modis potissimum peccari solet in administratione sacram.
Eucharistiæ temp. pest.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41077

a *Serm. 156.*
 de *Tempore*
 b *Hist. Angl.*
 lib. 4. ca. 24.

raritatem Ecclesiarum & sacerdotum, nec non insignem pietatem Christianorum, quae ea religiosissime & sanctissime utebantur, ut videre est apud D. Augustinum (a) Bedam (b) & alios: verum progressu temporis, crescente numero sacerdotum, refrigerante etiam pietate & religione Christianorum, prohibitum fuisse alibi asseruari Eucharistiam, quam in templis idcirco consecratis, ut videre licet in Conciliis Toletano & Caesaraugustano ante citatis. Itaque non ad illam antiquam consuetudinem respicere debemus: facies enim Ecclesiae ab illo tempore plane immutata est, sed ad praesentem sacris Canonibus & modernis fidelium moribus attemperatam.

QVÆSTIO XXXVII.

Quibus modis potissimum peccari solet in administratione sacramenti Eucharistiae tempore peccatis?

Quaestionis explicatio.

Consueta methodo mouetur haec quaestio, ut breuiter recenseam peccata, quae frequentius accidere solent tempore peccatis in consecratione & administratione sacra-

sacramenti Eucharistiæ, cui quæstioni satisfiet, si summam attingamus quæ hoc capite fusius per quæstiones plures distinguimus.

Responsio.

Peccat primo, qui tempore pestis regulariter non ministrat hoc sacramentum etiam cum periculo vitæ.

2. Sacerdos religiosus qui absente siue iuste siue iniuste pastore, rogatus ab ægro, non vult illi ministrare, & est mortale contra charitatem proximi.

3. Similiter Diaconus, qui absente pastore, vt ante dictum est, rogatus recusat ministrare.

4. Pastor qui non omnibus, sed tantum quibusdam ministrat, cum tamē morali diligentia adhibita, pluribus ministrare posset, & est mortale contra iustitiam & charitatem.

5. Qui non ministrat amentibus & in furorem actis, si alias sint bene dispositi, & nullum subest periculum irreuerentiæ sacramenti.

6. Qui non ministrat non valentibus petere præ magnitudine morbi, vel alias, si alioqui sint bene dispositi.

7. Qui non ministrant pueris peste infectis

394 DE NECES. ET MOD. MINIST.
fectis, si ante conceptam pestem cœperant
confiteri & communicare.

8. Qui non ministrant suspectis de pec-
cato mortali, etiam violenter, si ægri pecca-
tum negent, & sacramentum sibi dari pe-
tant.

9. Et qui publice negat iis, quos per
cōfessionem scit in peccato mortali versari.

10. Et qui negat publicis vsurariis, me-
reticibus, concubinariis, si signa contritio-
nis exhibeant.

11. Contra, qui ministrat iis, quos pro-
babiliter scit passuros vomitū, vel quos p-
pter linguæ tumorem, vel ariditatem & lic-
citatē, vel difficiliorem respirationem,
vel nimis frequentem sternutationem, tuf-
sim, singultum, vel cruoris excreationem,
vel aliam similem passionem scit non posse
species sacramentales dimittere in sto-
machum. Et qui huiusmodi ægris defert
Eucharistiam ad deosculandum.

12. Et qui non ministrat de peste sus-
pectis, rite dispositis.

13. Et qui sibi ipsi peste infecto non mi-
nistrat, si non est alius sacerdos, qui illi dis-
pensat.

14. Qui vt ministret hoc sacramentum
consecrat speciem panis extra sacrificium
missæ.

15 Simi-

15. Similiter qui vt ministrat non habens speciem panis consecrat tantum speciem vini.

16. Et qui in missa consecrat vtramque speciem, sed ministrat ægro speciem vini.

17. Sic & ille qui vtramq; speciem consecrat, sed alteram in pane fermentato.

18. Similiter ille qui celebrat non ieiunus, vt ægro sacramentum ministrare possit,

19. Qui à longè positus, non habens hostiam, consecrat illam, quam æger in manibus habet.

20. Qui in tam multas partes hostiam populo distribuendam diuidit, vt, moraliter loquendo, non possit distribui sine irreuerentia sacramenti, & scandalo populi.

21. Et ille qui non habens hostiam consecratam porrigit non consecratam.

22. Similiter qui non audens accedere peste infectum propter periculum contagionis à longè positus, proponit ægris ex mella ad hoc composita sumendam.

23. Et qui proponit ægris sumendam ex scutellis.

24. Nec non ille qui pani vsuali & communi inuolutum ministrat.

25. Et ille qui oblongiori forcipe Eucharistiam tenet, & sic ægro ministrat.

26. Et

26. Et ille qui spatulæ oblongiori Eucharistiam infigit, & sic in os peste infecti immittit.

27. Pariter & ille, qui dat sanis Eucharistiam domi asservandam, vt si peste corripiantur illam sumant.

Dices: Quale peccatum non seruare ritus ecclesiæ consuetos in ministranda peste infectis vel de ea suspectis, Eucharistia?

R. Est mortale contra virtutem religionis, vt ante ex Turrecremata, & Iacobo de Graffis annotauimus.

CAPVT